

Warszawa dnia 2011-04-01

SECRETARIA SENATU

h.o. 2011

1532

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ŻW bok/as-0700-2/2011 (M 3 8)

J. Kwiecień
SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 5.04.2011
nr 2977
pocpis. [signature]

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP**

Senatus Praesid. M. Borusewicz

W odpowiedzi na pismo znak BPS/DSK-043-3437/11 z dnia 10 marca 2011 r., przy którym przesłano tekst oświadczenia złożonego przez Grzegorza Wojciechowskiego Senatora RP podczas 71 posiedzenia Senatu RP w dniu 3 marca 2011 r. uprzejmie informuję, że ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281 oraz z 2009 r. Nr 116, poz. 976) m. in. wdraża do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Rady nr 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz. Urz. UE L 213 z 8.8.2008, str. 31).

Zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy oznakowanie świń polega na wytatuowaniu świń numeru identyfikacyjnego zwierzęcia gospodarskiego albo założeniu na lewą małżowinę uszną kolczyka z numerem identyfikacyjnym zwierzęcia.

Zastosowana metoda oznakowania musi spełniać warunki określone w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń, określenia wzorów znaków identyfikacyjnych oraz wymagań i warunków technicznych kolczyków dla zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 220, poz. 1635 oraz z 2010 Nr 183, poz. 1232).

Ponadto, zgodnie z art. 17 ust. 3 ww. ustawy, w przypadku utraty kolczyka lub kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator lub uszkodzenia go w sposób uniemożliwiający identyfikację zwierzęcia zastępuje się go odpowiednio duplikatem kolczyka lub duplikatem kolczyka zawierającym elektroniczny identyfikator.

W związku z powyższym, co do zasady, należy dążyć do tego, aby utracone kolczyki były zastępowane duplikatami kolczyków. Dotyczy to przede wszystkim bydła, owiec i kóz, których oznakowanie polega wyłącznie na stosowaniu kolczyków zawierających indywidualny numer identyfikacyjny zwierzęcia lub kolczyków zawierających elektroniczny identyfikator. Niemniej jednak, w przypadku świń, ustawodawca dopuścił dwa równoważne sposoby oznakowania świń, których wybór należy do posiadacza tych zwierząt.

W związku z tym, w przypadku utraty oryginalnego kolczyka, zastąpienie go tatuażem nie jest naruszeniem przepisów przedmiotowej ustawy. Podobnie, w przypadku gdy tatuaż pierwotnie zastosowany do oznakowania świni z różnych powodów staje się nieczytelny, zastąpienie go kolczykiem, zawierającym numer siedziby stada pochodzenia, nie jest naruszeniem przepisów ww. ustawy. Dyrektywa Rady nr 2008/71/WE nie określa trybu postępowania w przypadku świń przywożonych z innych państw członkowskich UE. Art. 6 ust. 1 tej dyrektywy stwierdza, że gdy właściwe władze państwa członkowskiego przeznaczenia postanawiają nie stosować znaku identyfikacyjnego nadanego zwierzęciu w gospodarstwie jego pochodzenia, władze te ponoszą wszelkie koszty związane z zamianą znaku. W przypadku takiej zamiany znaku zachowuje się powiązanie między identyfikacją dokonaną przez właściwe władze państwa członkowskiego wysyłki a nową identyfikacją dokonaną przez właściwe władze państwa członkowskiego przeznaczenia; powiązanie to odnotowuje się w rejestrze przewidzianym w art. 4 dyrektywy.

W związku z powyższym zwierzęta przywiezione z innego państwa członkowskiego UE powinny zachować swoje oryginalne oznakowanie, chyba że państwo członkowskie przeznaczenia nakaże prawem krajowym zmianę oznakowania. Przepisy ustawy *o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt* nie nałożyły na posiadaczy zwierząt przywiezionych z innych Państw Członkowskich UE obowiązku zmiany oryginalnego oznakowania zwierząt.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy numer identyfikacyjny świni jest numerem siedziby stada, w której zwierzę się urodziło lub w której po raz pierwszy zostało zgłoszone do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych. Ponadto, zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy posiadacz zwierzęcia gospodarskiego przywiezionego z państwa członkowskiego jest obowiązany zgłosić kierownikowi biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wwóz tego zwierzęcia w terminie 7 dni od dnia wwozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że miejscem przeznaczenia zwierzęcia jest rzeźnia, a jego uboju, w przypadku świń, dokona się w terminie 30 dni.

W związku z powyższym, w przypadku gdy świnia pochodząca z innego państwa członkowskiego UE, której wwóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej został prawidłowo zgłoszony ARiMR, utraci swój oryginalny kolczyk, może zostać oznakowana numerem siedziby stada, w której po raz pierwszy została zgłoszona do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, przy czym zastosowana metoda oznakowania – tatuaż lub kolczyk – pozostawiona jest do wyboru posiadacza zwierzęcia.

Operacja taka, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b i c dyrektywy Rady nr 2008/71/WE, wymaga jednakże powiadomienia ARiMR oraz dokonania stosownej adnotacji w księdze rejestracji świń, prowadzonej w danej siedzibie stada, w celu zachowania powiązania z poprzednim oznakowaniem danego zwierzęcia.

Niedopuszczalne natomiast jest opuszczenie siedziby stada przez świnie nie posiadającą żadnego oznakowania przewidzianego przepisami ustawy *o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt*.

Zgodnie z informacją przekazaną przez Głównego Lekarza Weterynarii, zarówno w województwie wielkopolskim, jak też łódzkim, nie doszło do przypadków

zakwestionowania partii tuczników z powodu tatuowania polskim numerem identyfikacyjnym zwierząt pochodzących z Danii, o których to sytuacjach wspomniał w swoim oświadczeniu Pan Grzegorz Wojciechowski.

Odnosnie sprawy zaistniałej w Starachowicach, zgodnie z informacją Głównego Lekarza Weterynarii, Powiatowy Lekarz Weterynarii w Starachowicach nie groził utylizacją, ani też nie wstrzymał uboju tuczników, które utraciły swoje pierwotne oznakowanie. Jednocześnie Powiatowy Lekarz Weterynarii w Starachowicach wskazał, że problem wynikał z faktu, że oznakowanie świń tatuażem było nieczytelne z uwagi na odbicie tatuażu za pomocą igieł bez użycia tuszu.

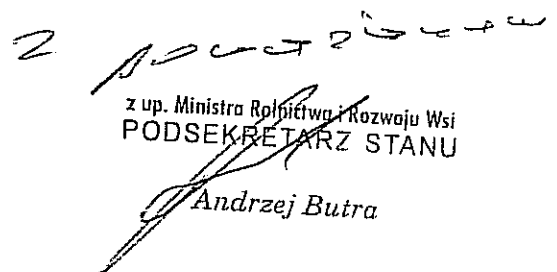
Zgodnie z przepisami ust. 3 rozdziału IV załącznika III rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego* (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14) przedsiębiorca sektora spożywczego prowadzący rzeźnię, w których prowadzony jest ubój kopytnych zwierząt gospodarskich, zobowiązany jest zapewnić, aby zwierzęta lub, w miarę potrzeb, każda partia zwierząt, wysyłana do uboju, była zidentyfikowana w sposób umożliwiający oznaczenie ich pochodzenia.

Organy Inspekcji Weterynaryjnej muszą posiadać pełne dane zwierząt kierowanych do uboju, m. in. ze względu na to, że odbiorcy tych zwierząt (w opisywanym przypadku były to Zakłady Mięsne ANIMEX S.A.) mogą być zakładami eksportowymi, zaś w niektórych przypadkach warunkiem eksportu mięsa jest urodzenie i odchowanie tuczniaka w Polsce.

Tusze zwierząt, których nie można zidentyfikować, urzędowy lekarz weterynarii ma obowiązek uznać za niezdatne do spożycia przez ludzi zgodnie z ust. 1 rozdziału III sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi* (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75).

Od decyzji w sprawie oceny mięsa, zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. *o produktach pochodzenia zwierzęcego* (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.) przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony na piśmie przed upływem 24 godzin od wydania tej decyzji, za pośrednictwem urzędowego lekarza weterynarii, do powiatowego lekarza weterynarii. Mogą tu także mieć również zastosowanie środki zaskarżenia przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

2

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU
Andrzej Butra